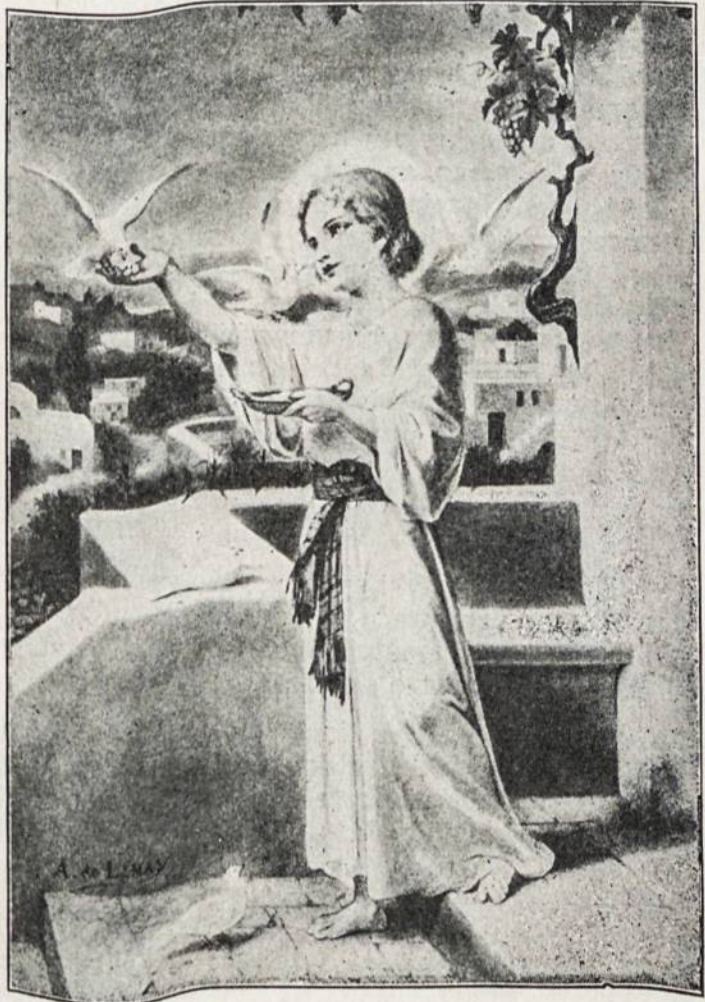

KRISTAUS KARALIAUS Laiivas

Lekcija ir Evangelija
Tiktai Tas Laisvai Gyvena
Bloga Draugystė
Ar Moki Tylėti
Kodėl Aš Pamečiau Komunistus?
Kataliko Pasikalbėjimas su Maikio Tėvu
ir Jonistu
Lietuvių Katalikų Diena
Su Mūsų Bendradarbiais
Tvanas
Klausimai ir Atsakymai
Zinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Zinios iš Lietuviškojo Pasaulio

Lekcija

Evangelija

Gal. 3, 15-22

Luk. 17, 11-19

BROLIAI: Pažadai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimčių metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virsų nieku. Nes jei tėvonystė gaunama įstatymu, tai jau nebe pažadu. Bet Abramui Dievas ją davė pažadu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl peržengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra, kur yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kuris galėtų padaryti gyvus, teisumas būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštas užrakino visa po nuodėme; pažadas turėjo būti su-

ANUO metu: Keliaudamas Jėzus į Jeruzalę, ėjo tarp Samarijos ir Galilejos. Jį, įeinantį į vieną kaimą, sutiko dešimtis raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir, pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beeidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs kad jis sveikas, sugrįžo garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė veidu prie jo kojų; tai buvo samarijietis. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimtis pagijo? O kur devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimšalis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

teiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

J. Narusevičius

Tiktai Tas Laisvai Gyvena

Tiktai tas laisvai gyvena,
Kas savyj atranda džiaugsmo,
Eidams pareigas uždėtas,
Ir užmiršta savo skausmą;

Kas apmąsto tą kelionę
Kurį jis atlikti privalo,
Kad būt galima pasiekti,
Ją pabaigus, idealo.

Tiktai tas laisvai gyvena
Kas Aukščiausį sieloj turi,
Jo įstatymus išpildo
Ir į Jį su vilčia žiūri.

Tiktai tas laisvai gyvena,
Kas paveda savo valią
Su visais širdies troškimais
Globai Dievo Visagalio.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Bloga Draugystē

“Ji sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu” (Luk. 17, 12).

KRISTAUS laikais žydų įstatai sergantiems raupsais draudė artintis prie sveikųjų, kad neužkrėstų. Jie turėdavo pastatytose bakūžėlėse toli nuo kitų žmonių gyventi ir toje skaudžioje, užkrečiamoje, beveik neišgydamoje ligoje vieni kitiems pasitarnauti, nes sveikieji jų neslaugino. Todėl dešimts raupsuotų vyrų, Išganytojui praeinant keliu į Jeruzalę, stovėdami atstu, garsiai šaukė, taip kad Jis juos išgirstų. Jie sakė: “Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!” Kaip kūnas sergąs raupsų liga yra pavojus sveikiesiems prisiartinus užsikrėsti, taip su sugedusiais žmonėmis dvasia yra rimtas pavojus draugauti geriesiems. Tie, kurie nenori užsikrėsti nuodėmės pasibiaurėtina liga, privalo vengti nusidėjėlių, sergančiųjų sielos liga, blogos draugystės. Teisiesiems yra svarbu ir būtina šalintis nuo bičiuliavimosi su vodingais asmenimis.

Senovėje tarp Graikijos filosofų iškilo klausimas, kas yra pasaulyje sunkiausia pergalėti. Daugelis dalykų buvo išvardyta kaip sunkiausia pergalėti. Galutinai jų vienas atsistojo ir tarė: “Aš manau, kad niekas nėra taip sunku, kaip geram ir teisiam žmogui išlikti geru tarp nedorėlių.” Jis kalbėjo tiesą. Šv. Raštas labai aukštai gerbia dievotą Tobiją, nes jis gyvendamas tarp žmonių, duodančiųjų blogą pavyzdį, išlaikė savo dorybę nepaliestą. Kaip sunku yra užlaikyti mūsų sielą nesuteptą nuodėme blogai darančiųjų draugystėj, mes žinome iš Šv. Rašto istorijos ir patyrimo. Kuomet Išganytojas paskutinėje vakarienėje paskelbė savo mokytiniams, kad jų vienas išduos Jį į Jo priešų rankas, ir kad visi jie tą naktį Juomi pasipiktins, šv. Petras pakilo ir su pasirūžimu tarė: “Jei visi tavimi pasipiktintų aš niekuomet nepasipiktinsiu. Nors man reiktų ir mirti draug su tavimi, aš tavęs neišsingsiu” (Mat. 26, 33, 35). Ir Petras trumpą laiką po to elgėsi kaip jis pažadėjo,

nes kada Judas, išdavikas su kareiviais įėjo į Getsemano daržą suimti Jėzų, Petras išsitraukė kardą ginti savo Mokytoją ir nukirto Malkui ausį. O vėliau Petras stovėdamas su kareiviais prie ugnies, ir aukščiausiojo kunigo tarnaitė žiurėdama į jį, pareiškė, kad ir jis priklausė prie Kristaus mokytinių, jis išsigrėnė tris kartus savo Mokytojo, kad Jo nepažįsta.

Kame gi priežastis, kad Petras paskutinėje vakarienėje iškilmingiausiai pažadėjo savo Mokytojui ištikimybę, ir net Getsemano darže parodė savo didelį drąsumą, o vėliau vyriausiojo kunigo kieme, pasielgė taip niekšiška ir užsigynė savo Mokytojo? Nes ten jis buvo Jėzaus ir mokytinių draugystėje, o čia jis atsirado tarp nedorųjų žmonių. Kada jis buvo gerųjų draugystėje, jį ragino į gerą, bet papuolęs tarp blogųjų, atvedė Jį į pikta. Tas kaip tik patvirtina karališkojo pranašo žodžius: “Su šventuoju esi šventas ir su nekaltuoju esi nekaltas. Su išrinktuoju esi išrinktas ir su nedoruoju pasidarai nedoras” (Ps. 17, 26-27). Šv. Jonas auksaburnis sako: “Kada gerieji draugauja su blogaisiais, tai blogieji nepasidaro geri, bet gerieji tampa blogi.” Visi žmonės turi įgimtą palinkimą imituoti ką jie mato ir girdi pas kitus, ir išmoksta iš kitų gerą ar blogą. Šv. Raštas mus įspėja, kad mūsų širdis nuo jaunystės palinkusi į pikta, mes labiau mėgstame ir greičiau išmokstame kas negera negu gera. Tas aišku, kad bloga draugystė yra mums didžiausias pavojus. Mozė šaukė į Izraelio žmones: “Atsitraukite nuo žmonių bedievių šėtrų ir neprisilieskite, kas jiems pridera, kad neišsipainiotumėte į ju nuodėmes” (IV. Moz. 16, 26). Ir šv. Povilas labai karštai ragina: “Mes įsakome jums, broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu šalintis nuo kiekvieno brolio, kurs elgiasi netvarkingai ir nesilaiko padavimo, kokį jie yra iš mūsų gavę” (II Tes. 3. 6). Blogas žmogus pa-

jiegia geruosius pakreipti į pikta.

Kad geriau įsitikrintume, kaip daug kenkia geriesiems draugautis su blogaisiais, prisiminkite savo pačių patyrimą. Be abejo, pažinote jaunuolius ir jaunuoles, kurie savo skastybę ir kuklumu linksmo savo tėvelius ir puosė visuomenę. Tuoju patėmijote juose didelę permainą; nekaltumo rožės išnyko nuo jų veidų, skautumo bei šventumo atspindis dingo, jie neina į bažnyčią ar prie sakramentų visai arba taip dažnai kaip pirmiau eidavo, šalinasi draugauti su gerais asmenimis ir girdisi iš visų pusių apie juos daug nusiskundimų. Iš kur atsirado tokia atmaina? Jie buvo įtraukti į blogą draugystę, kurioj pražudė savo nekaltumą ir gerą pasielgimą. Jie paliovė buvę tėvelių džiaugsmas ir visuomės garbė. Jie yra savo tėvelių rūpesčių ir vargų priežastis, ir visuomenei gėda bei papiktinimas. Tėvas, motina užaugino gerus, pamaldžius savo vaikus, bet papuolę į bedievišką draugystę, pražudė nekaltbę ir padorumą, dorybę ir Dievo baimę bei meilę. Kiek moterų ir vaikelių šiandien lieja į dangų šaukiančias, nekaltas ašaras, neturėdami kuo apsirenkėti, ką pavalgyti, nes jų vyras, tėvas papuolęs į blogą draugystę, girtuoklavime, kortavime ir kituose savęs patenkiniuose išaikvoja pinigų, ir ne retai grįžęs namo žiauriai elgiasi su savo šeimyna.

Kiek tai padaro ištisoms šeimoms skriaudos, suirimo ir nelaimės bičiulavimas su nedorais žmonėmis. Kiek tai vargo, skurdo nustojimas gero vardo, sąžinės neramybės patyrė teisieji draugaudami su bedieviais, veidmainiais, abejotinos doros asmenimis. Kas gal suskaityti arba apsakoti, kiek išliesta nekaltų ašaru, kiek stambių aukų žuvo, kiek žmonių tapo nelaimingais laikinai ir amžinai blogos draugystės kalte.

Esame patyrę, kad su blogais, veidmainiais, abejotinos doros asmenimis yra labai pavojinga ir kenksminga geriesiems draugauti, ypač bendradarbiauti. Kad apsisaugojus nuo blogųjų draugystės, užkrečiamos raupsų ligos ir nesutepus savo sielos nuodėme, privalome būti atsargūs, gudrūs ir išmintingi. Jeigu

Ar Moki Tylėti?

KARTĄ bažnytkaimio klebonas aplankė vieną senutę savo parapijos gyventoją ir šypsodamasis padavė jai 20 dolerių, kuriuos gavo per išpažintį iš vieno susigraudinusio nusidėjėlio.

Išgirdusi tą nepaprastą naujieną, senelė taip nustebo, kad net išsižiojo ir kurį laiką negalėjo nė žodžio ištarti. Bet greitai susigriebė ir baisiai panoro sužinoti, kas toks būtų nusukęs jai tuos 20 dolerių. Tiesa, ji gerai žinojo, kad kunigas turi laikyti išpažinties paslaptį, bet vis dėlto sumanė pamėginti.

“Mat, Tėveli, — ėmė ji gerintis — iš tikrųjų, tai nėra smalsumas, bet aš įtariu vieną kitą savo kaimynę. Kai aš tikrai žinosiu kas čia kaltas, tada aš, žinoma, negalėsiu įtarti nekaltų žmonių”. Po to ji prižadėjo prieš visus šventuosius niekam nieko nė nemirktelėti.

Klebonas kantriai išklauė smalsuolės žodžių, paskui pamastė ir tarė:

“Motin, ar Tamsta gali tylėti?” — Senelė tikrino, kad ji tylės kaip grabas.

Bet pasirodo, kad šiandien klebonas nepatenkinamas, jam vis dar negana, jis klausia ir antrą kartą: “Vadinasi, Tamsta moki gerai tylėti?” — Ir vėl nekantraudama moteriškė prižada.

Tada klebonas maloniai pateškė senelei per petį ir šypsodamasis tarė:

“Džiaugiuosi, motin, kad Tamsta ir senatvėj moki tylėti, — nes ir aš moku!” — pasakė ir pasuko durų link, palikdamas kambario vidury bestovinią smalsuolę, kuri iš nustebimo ir žado neteko.

tavo pašaukimas arba pareiga reikalauja turėti santikius su abejotinos doros asmenimis, būk su jais kalboje, elgesyje, bendradaravime atsargus ir gudrus, kad neįtrauktų tavęs į savo žabangas. Dažnai maldauk, kad Viešpats tave stiprintų visuose pavojuose ir pagundose, apsaugotų nuo pikto ir užlaikytų savo malonėje.

Kodėl Aš Pamečiau Komunistus?

(Taša iš pereito numerio)

Nepaprastai galingą įtaką darė ir komunistų auklėjimo programa. Ji prisotino naują partijos narį komunistine literatūra ir jį taip izoliavo nuo visų kitų informacijos šaltinių, kad jis gana greit pradėdavo galvoti, jog komunistų galvojimas yra vieninteliai tikras galvojimas ir nusistatymas. Tas naujo nario apdirbinėjimas buvo taip subtiliai ir švelniai daromas, kad komunizmui laimėtas žmogus dažnai net nesuvokdavo, kad jis ne savo galva galvoja.

Ir aš, kaip ir daugumas naujų narių, artinausi prie komunistų partijos su nusizeminimu. Aš supratau, kad labai mažai žinau apie komunistų partiją ir todėl noriai ir uoliai mokiausi. Man buvo pasakyta, kad reikės daug mokytis, jei noriu viską gerai ir stipriai žinoti ir suprasti. Senieji partijos nariai visada pabrėždavo, kad negalėsiu būti gera komuniste tol, kol pilnai nesuprasiu tų dalykų, kuriuos aš norėjau skelbti. Buvo būtina žinoti bendrąją komunistų programą, komunizmo teoriją, bet to negalėjo užtekti—aš turėjau turėti tiek žinių, kad galėčiau atsakyti į kiekvieną klausimą, kurį galėtų pastatyti kiekvienas nekomunistas apie tai, ką komunistai mano apie Kiniją arba apie nedarbą. Toks reikalavimas buvo rimtas, todėl aš uoliai mokiausi ir skaičiau kiekvieną nuliekamą valandą. Kiekvieną dieną perskaitydavau **Daily Worker** nuo pirmos iki paskutinės eilutės. Kiekvieną savaitę perskaitydavau tam tikrą skaičių komunistinių lapelių ir brošiūrų, bet uoliai rijau ir didžiąsias komunistų knygas. Taip apsikrovus komunistinės literatūros skaitymu, nebeliko laiko skaityti kitokią literatūrą. Aš nebeturėjau laiko nė žvilgtelėti į kitokius laikraščius ir turėjau atsisveikinti su mintimi, kad galėsiu pajėgti paskaityti nekomunistinės literatūros.

Komunistų disciplina duoda vaisių todėl, kad ji apeliuoja į pavienio nario atsakomybę ir sužadina jame norą siek-

ti kitų draugų pritarimo. Man buvo pasakyta, kad kiekvienas komunistas turi pakęsti "bolševikinę savikritiką". Savo darbus komunistas turi vertinti pamiršęs savo asmenį ir tokioje padėtyje būdamas spręsti apie jų gerumą ar blogumą; komunistas turi galėti prie klaidų prisipažinti. Dar daugiau: jo draugai yra jo teisėjai. Jei, draugų nuomone, jis klydo, jis viešai buvo kritikuojamas savo grupės susirinkime. Paprastai vienos tokios kritikos užtekdavo, kad narys uoliau atliktų duotą pareigą ir laiku mokėtų uždėtą mokesį. Draugų apšauktas blogu komunistu ir sąjūdžio gėda, toks narys taisydavosi nepaprastai greit.

Man taip pat buvo pasakyta, kad aš esu atsakinga ne tik už savo, bet ir už savo draugų veiksmus. Buvo svarbu, kad į mūsų eiles nepatektų nepageidaujami žmonės. Tai reiškė štai ką: jei aš žinočiau partijos narį nemokant nario mokesčio, nelankant susirinkimų, dažnai pasirodant viešumoje girtame stovyje arba kaip kitaip rodant blogą pavyzdį, tai aš turėjau apie visa tai pranešti vadovybei. Pradžioje tas reikalas man nepatiko, vėliau betgi aš laikiau tai būtina gero organizacinio darbo sąlyga.

Nors disciplina buvo griežta, tačiau aš su ja sutikau, nes supratau, kad tik griežtas visų narių klusnumas gali padėti mūsų sąjūdžiai pasiekti užsibrėžtus tikslus. Aš nestačiau klausimų, vykdžiau įsakymus be svyravimų, neabejojau partijos vadų gera valia.

1941 m. birželio mėn. Vokietija užpuolė Sovietų Sąjungą. Buvo labai svarbu, kad Maskva būtų informuota apie tai, kas dedasi JAV vyriausybės užkulisuose. Tuoju atėjo įsakymas sukišti kuo daugiausiai patikimų komunistų į strategines federalinės valdžios įstaigas Washingtone. Ten jie galės prieiti prie slaptų žinių, kurios turės būti perduotos Sovietų Sąjungai.

Daug mūsų kontaktuotų asmenų jau buvo valstybės tarnyboje. Jeigu jie buvo

mums naudingoje vietoje, jie ten ir buvo palikti. Jei ne, tai mes raginame juos skverbtis į labiau jautrias įstaigas.

Kartais tuos savo agentus, kuriuos manėme turint kvalifikacijos užimti geras vietas JAV valdžios įstaigose, siuntėme į Washingtoną laimės bandyti. Tai nebuvo taip sunku, kaip kas galėtų manyti, nes karo metu Amerikos įstaigos staiga išsiplėtė kelius kartus. Dėl šios priežasties Civilinės Tarnybos Komisija ir kitos panašios įstaigos buvo apversotos prašymais ir dokumentais, kurie kartais tik po metų ar daugiau nuo tarnautojo priėmimo darban budavo patikrinami.

Svarbiausias tos agentų grupės narys buvo Harry Dexter White, izdo departamento pasekretorius ir dešinioji sekretoriaus Morgenthau ranka. Jis galėjo suteikti brangias informacijas ir pasukti JAV politiką Sov. Rusijai palankia kryptimi. Revoliuciniame sąjūdyje jis jau dalyvavo daug metų, nors niekas, atrodo, nežinojo ar jis yra ar ne kompartijos narys. Jis teikė informacijas rusams apie 1930 m., bet staiga teikimą nutraukė, kai jo tarpininkas, kuris vėliau paaiškėjo esąs Whittaker Chambers, 1938 m. pasirodė įtartinas. White taipgi buvo mūsų geras užtarėjas teisme: jis sugebėjo padėti kiekvienam mūsų agentui, kuris pateko į sunkumus.

Labai svarbus asmuo buvo ir George Silverman. Pradžioje jis turėjo atstatistiko darbą Railroad Retirement įstaigoje, paskui perėjo į Krašto Apsaugos departamentą kaip civilinis tarnautojas ir karo metu galėjo priėti prie daug karinių paslapčių. Jis buvo nervuotas ir labai jaudinosi dėl savo špionažo veiklos. Nors buvo senas komunistas, tačiau žinojimas, kad teikė žinias slaptajai Rusijos policijai, jį nekartą baime nukrėsdavo. Jam buvo pasiūlytas armijos pulkininko laipsnis, tačiau jis jo atsisakė, bijodamas patekti karo teismui, jei būtų susektas teikiąs žinias Sovietų Rusijos žvalgybai.

Rusai norėjo viską žinoti. Jie prašė žinių apie komunistus, kuriuos norėjo užverbuoti savo agentais; jie teiravosi apie antisovietiškus elementus Washing-

tone, apie augštus valdžios pareigūnus, kurie gali kenkti ar padėti Sovietų Rusijai. Jie rinko karines žinias: gamybos skaičius, lėktuvų pajėgumą, žinias apie kariuomenės didumą ir jos paskirstymą, apie naujų bandymų pažangą.

Apie tą laiką, permetus grupės narius į labiau svarbias vietas, mes jau galėjome priėti prie labai svarbių dokumentų, kurie buvo "paskolinami" vienai nakčiai, jei jų nebuvo galima visai iš įstaigos paimti. Grupės nariai medžiagą naktį atnešdavo į grupės vado Nathan Gregory Silvermaster namus. Ten ji buvo perimama į mikrofilmas ir ryte vėl nepastebimai gražinama atgal į įstaigą.

Pradžioje nedaug tos medžiagos tebuvo filmuojama apie tris ar keturias mikrofilmos juosteles. Silvermasteriai patys jas išaiškino, o aš viską nuveždavau į New Yorką. Vėliau per dvi savaites susidarydavo iki 40 filmų. Tuo laiku Silvermasteriai jau nebepajėgė atlikti ir filmavimo ir aiškinimo darbą, todėl apie 1943 m. pavasarį filmos būdavo atiduodamos NKVD neaiškintos — tą darbą atlikdavo tada Sovietų ambasados laboratorija. Prie neaiškintų filmų būdavo pridėdamos ten paimtų dokumentų sąrašas, kad filmavimą būtų galima pakartoti, jei filmavimas būtų nepasisėkęs. Jei taip atsitikdavo, mes atnešdavom dokumentą atgal perfotografavimui.

Daugelis mūsų Washingtono kontaktų sudarydavo nemažų problemų, nes žinojo dirbą nusikalstamą darbą ir todėl nervavosi ir bijojo. Vienas tokių buvo William W. Remington. Jis buvo puikus ekonomijos mokslų studentas Dartmouth college, o paskui Columbia universitete. 1942 m. pradžioje jis jau turėjo gerą vietą valdžios įstaigoje.

Kai aš jį pažinau, jis dirbo karinėse gamybos įstaigoje, kur ant jo stalo atsirasdavo žinios apie lėktuvus, jų gamybą, paskirstymą ir lėktuvų pajėgumą. Visas tas žinias jis man perduodavo ir dar pridėdavo ką žinodavo apie įstaigos politiką, įstaigos viršininkų nusstatymus Rusijos atžvilgiu ir kitas Sovietams naudingas žinias.

Kataliko Pasikalbėjimas su Maikio Tėvu ir Jonistu

JONISTAS Petras, Maikio Tėvo lydintis, atsilankė pas mane tretį kartą.

— Karštos dienos užėjo? — paklausiau svečius, kviesdamas užimti įprastines vietas.

— Karšta tai karšta, bet kai įsileidi į diskusijas, kai imi svarstyti rimtus klausimus, tai ir karštį užmiršti, — prasiitarė jonistas Petras šluostydamasis prakaitą.

— Žinot ką, — sako Maikio Tėvas. Einam į parką. Ten nors vėjelis papučia. Sušusim šitam hauze.

— Aš nieko prieš.

— Galim eiti, — pakilo jonistas Petras.

Medžių pavėsyje susėdom ant kvepiančios šviežiu šienų žolės.

Pirmasis prabilo jonistas Petras:

— Sakyk, Teisingamani, ar Romos katalikams yra nuodėmė, ar yra uždrausta melstis už taiką ir krikščionišką sugyvenimą katalikiškų tautų tarpe? Tokį klausimą prisiema statyti dėl to, kad katalikiškų tautų tarpe per amžius nebuvo žmoniško sugyvenimo ir dabar nėra, o apie maldas už katalikiškų tautų sugerinimą niekada nebuvo girdėti, nei dabar nesigirdi.

— Pirmiausia, taip bent man atro-

do, kad pats tavo klausimas nėra nuoseklus. “Katalikų tautos” ir “katalikiškos tautos” nėra visai tas pats, kaip kad ne tas pats, “katalikų darbai” ir “katalikiški darbai”. Pavyzdžiui žmogų nužudyti gali ir katalikas, bet tai yra ne katalikiškas darbas, nes K. Bažnyčia aiškiai sako: “Nežudyk”. Hitleris su Musoliniu, berods, irgi buvo katalikai, bet kas galėtų tvirtinti, kad jie elgėsi katalikiškai. Nesugyventi, rietis, kariauti gali ir katalikų tautos, bet už tai jų negalima vadinti katalikiškomis. Taigi, broli Petrai, sakydamas, kad katalikiškų tautų tarpe per amžius nebuvo sugyvenimo, tu pats sau prieštarauji, nes čia išeina tas pats ką sakyti: teisingi žmonės visados meluodavo arba šaltuose kraštuose visados būdavo karšta. Reiškia, tvirtinimas be jokios logikos. Toliau, sakydamas, kad R. Katalikų Bažnyčioj nėra maldų už taiką, tu tik parodai, kad tavo širdyje dega ne meilės ir taikos dvasia, bet nepykanta Kristaus Įsteigtajai R. Katalikų Bažnyčiai. Kitaip juk tu žinotum, kad viso pasaulio katalikų kunigai per kiekvienas šv. Mišias meldžiasi už taiką. Tikintieji katalikai kiekvieną sekmadienį gieda: “Visai krikščionijai taiką ir vienybę duoti teikis, meldžiam Tavęs Viešpatie.”

Kristaus Vietininkas Jo Šventenybė P. Pijus XII išleido net specialiai šiam reikalui encikliką “Apie ištikimumą Kristaus mokslui ir krikščioniškąją taiką”, o Jo Šventenybė P. Jius XI “Kristaus taika Kristaus karalystėje.”

Visais laikais Kristaus Vietininkams rūpėjo taika ir sugyvenimas, kurs įmanomas tik tada, kai visi žmonės pažins Kristaus mokslą ir pagal jį tvarkys ne vien asmeniškų, bet ir valstybinius reikalus. Ir jeigu pasaulyje nebuvo ir nėra tikros taikos, tai didžiausia kaltė tenka tiems valdovams bei piliečiams, kurie nenorėjo girdėti Kristaus Vietininkų bei tiems, kurie tyčia jų mintis iškraipė. Nes “tikrosios taikos ginklai

Viena iš mano pradžioje kontaktuojamų agentų buvo sena komunistė Mary Price, kuri 1941 m. buvo kolumnisto Walter Lippmann Washingtono sekretorė. Mano rusiškasis ryšys buvo Martin Golos, Jaša vadinamas, kuris kartą pasakė, kad Price jam sakiusi, jog Lippmann savo archyvuose turi medžiagos apie JAV vyriausybės viešai neskelbiamą politiką. Ji priklausė senai amerikiečių šeimai, gimusi Greensboro, N. C., o pietiečiai juk buvo žmonės, kuriuos sunku įtarti komunistais esant. Jaša pridėjo, kad šita aplinkybė kaip tik lengvina Price slapto agento darbą dirbti.

(Bus daugiau)

yra malda ir meilė." "Abu tie ginklai plaukia iš Dievo, ir ten, kur jų truksta, ten, kur temokama vartoti vien medžiaginiai ginklai, negali būti tikros taikos valios (P. Pijus XII)".

— Tė ką tu į tai, broli Petrai, atsakysi, — ramiu tonu kreipėsi Maikio Tėvas į jonistą Petrą.

— Vietoj atsakymo aš norėčiau dar vieną klausimėlį: "Draugas" ragino gegužines maldas skirti Marijai, prašant išlaisvinti tautas, esančias už geležinės uždangos. Aš manau, kad katalikiškoms tautoms pirma reikia tarp savęs susigerinti ir tik po to šauktis į Mariją, kad iškrapštytų raudonuosius driskius iš vidurio Europos. Ar aš taip galvodamas klystu?

— Pats vėl, atrodo, maišai "katalikų tautas" su "katalikiškom." Jeigu turi galvoj, kad katalikų tautos turi pirma susigerinti, tai ir aš pilnai sutinku su tavo nuomone. Tiktai šioj vietoj norėtusi pastebėti, jog nei tu, nei aš nesame originalūs, nes jau P. Pijus XII ragino: "Visus Savo ir Bažnyčios vaikus, vistiek, kuriam luomui, tautai ir religinei ar pasaulinei organizacijai jie bepriklauptų. Mes čia vėl primigtinai raginame stengtis, kiek galima, tarp savęs sutarti." Nes "kas stengiasi didinti tarp katalikų nesutarimus, turės sunkiai atsakyti Dievui ir Bažnyčiai (Žiūrėk vysk. V. Brizgys "Popiežių Enciklikos" 461 puslapyje)". O gal jūs jonistai irgi ką nors šiuo reikalu darote, gal ir jūs turite kokį projektą arba net konkrečių žygių esate darę pav. kad lietuviai susigerintų su lenkais? Tikrai būtų įdomu su jūsų darbais susipažinti, o jeigu jūsų projektas geresnis tai gal ir mes galėtume jį pasisavinti?

— Tai kad taip ant greitųjų užkluptas negalėčiau atsakyti. Pasiklausiu pirma savo arkivyskupo, be to nebeturiu laiko šiandie.

Jonistui Petruui nueinant, teisingiau nuskubant, Maikio Tėvas, ištraukęs iš dantų cibuką prikando apatinę lūpą, kad nepradėtų garsiai kvatotis.

Lietuvių Katalikų Diena

▲ MERIKOS Lietuvių Romos Katalikų Federacija nutarė kviesti visas lietuvių parapijas, katalikiškas organizacijas-draugijas, pavienius tikinčiuosius kiekvienais metais (šįmet spalio mėn. 25 dieną) Kristaus Karaliaus šventę švęsti pačiu iškilmingiausiu būdu. Tiesa, daugelyje lietuvių kolonijų ta diena jau seniai buvo skirtingiau, gražiau, prasmingiau švenčiama, tačiau mes norėtume, kad tas kilnus paprotys įsigalėtų visur, taptų pastovus, kasmetinis, kad jį pasisavintų visi lietuviai katalikai, kad Kristaus Karaliaus diena liktų visų lietuvių katalikų diena, didžiąja švente. Gausėnis, aktyvus ir organizuotas lietuvių katalikų dalyvavimas Kristaus Karaliaus šventės pamaldose, geresnis pažinimas, įsisąmoninimas į katalikiškus principus, visokeriopa parama katalikiškai akcijai sudaro Lietuvių Katalikų dienai Kristaus Karaliaus šventėje ir turinį ir prasmę.

Tai dienai mūsų paruoštas planas be lietuvių klebonų pritarimo, moralinės paramos negali likti įgyvendintas, todėl mes pirmiausiai į juos prieš tris savaites ir kreipėmės, prašydami trijų dalykų — likti tos šventės garbės pirmininkais, aprobuoti jos programą, rekomenduoti vietas katalikus veikėjus, kurie imtųsi iniciatyvos sušaukti kolonijos organizacijų atstovų pasitarimą, kuriame būtų išrinktas tai dienai ruošti vykdomasis komitetas. Daugelis klebonų iškeltam sumanymui nuoširdžiai pritarė, pažadėdami visokeriopą paramą, o iš tų, iš kurių dar nėra gauta žinių, nepramatomos kliūtys — mat, aname rašte buvo pažymėta: "Dviejų savaitių laikotarpyje negavę iš Jūsų atsakymo, laikysime Tamstą Lietuvių Katalikų dienos garbės pirmininku."

Išpažintis, šventoji Komunija, šventos Mišios (melskimės ir už mirusius ir už gyvus lietuvius katalikus, vietas vykdomasis komitetas ta intencija užprašo parapijos klebono bent vienų šventų Mi-

šių). Lietuvių Katalikų dienos Kristaus Karaliaus šventėje yra esminis dalykas, mes kviečiame tad visus katalikus, o ypatingai katalikiškas šeimas, toje religinėje dalyje aktyviai dalyvauti. Organizuotas šeimų dalyvavimas bažnyčioje ir bus augščiausias meilės ir pagarbos aktas Kristui Karaliui.

Laiške klebonams prašėme dar dviejų dalykų (vietos vykdomieji komitetai, jei tai būtų reikalinga, galėtų savam klebonui tuos prašymus pakartoti, atnaujinti) — pirma, Kristaus Karaliaus šventėje laike kiekvienų šventų Mišių pasakyti pamokslėlį apie katalikiškos akcijos reikalingumą ir antra, katalikiškai lietuviškos akcijos reikalams padaryti antrą rinkliavą.

Kristaus Karaliaus garbei, po pietų, parapijai patogiu laiku, didesnėje salėje, šaukiama akademija, kurios programą sudaro Lietuvių Katalikų dienos vietos vykdomieji komitetai. Patartume kviesti žymesnį katalikų prelegentą, jei vietos sąlygos reikalautų, galėtų būti ir du kalbėtojai — vienas iš jų lietuviškai, kitas gi angliškai. Paskaitose turėtų būti paliesti lietuviams katalikams opiausi klausimai, kaip va, Kristaus Karaliaus viešpatavimas tautose ir šeimoje, ateizmo pavojai, katalikų kova su komunizmu, mišrių tikėjimo ir tautybės žala, lietuviškų parapijų, katalikiškų organizacijų bei spaudos stiprinimo būdai ir taip toliau. Meniniai religinę dalį tikimės išpildys parapijų chorai, solistai, ansambliai ir juos kuo greičiau užangažuoti turėtų Lietuvių Katalikų dienos vietos vykdomieji komitetai.

Rinkliavos bažnyčiai, įžangos mokesčiai į akademijas, aukos yra kuo greičiau siųstinos Katalikų Akcijos Fondui, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill., kurį globoja Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacija. Kam tie surinkti pinigai bus panaudojami? Išskaičiuoti visus katalikiškos akcijos planus, kurių įgyvendinimui yra reikalingos lėšos, būtų per platu, tad pasistengsime paliesti atities darbo vien stambesnes sritis.

1. Lietuvaičių Seserų Institutas (jį sudaro šios kongregacijos — švento Kazimiero, švento Pranciškaus, Nukryžiuo-

tojo Jėzaus ir Nekaltojo Prasadėjimo) nutarė sustiprinti lietuvių kalbos dėstymą parapijinėse mokyklose. Tam tikslui jos numato išleisti eilę vadovėlių bei įsigyti kitų mokslo priemonių. Jos ir kreipėsi į Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federaciją pinigines paramos, tačiau mūsų kasa tuščia ir jų gyvybinės reikšmės prašymą galėsime patenkinti tik tada, kada sulauksime lėšų iš Lietuvių Katalikų dienos Kristaus Karaliaus šventėje.

2. Vasaros stovyklos jaunimui neša ir katalikybei ir lietuvybei visokeriopą naudą, tad jas tektų gerinti, plėsti ir didinti, ko be organizuotos paramos jų pasišventę laikojujai nepajėgia padaryti. Katalikiškos akcijos fondas, jei katalikai jį parems, pramato jau kitų metų vasaros stovykloms skirti finansines pašalpas.

3. Pavienis ubagavimas katalikiškai spaudai bei katalikiškoms organizacijoms yra visiems gerokai įkyrėjęs. Federacija tad ir norėtų sukurti stiprų katalikiškos akcijos fondą, kuris ateityje tiek spaudą, tiek organizacijas finansuotų.

4. Amerikos ir tarptautiniuose katalikų — vyrų, moterų ir jaunimo — suvažiavimuose mums yra naudinga ir reikalinga siųsti atstovus. Juk jie gyvu žodžiu, propagandiniai raštais, nupasakotų Lietuvos padėtį, laimėtų jų moralinę paramą mūsų gyvybinei bylai, bet tas yra surišta su lėšomis, kas dar daugiau įrodo katalikiškos akcijos fondo reikalingumą.

5. Lietuviai katalikai žurnalistai, veikėjai, mokslininkai, kurie Europoje katalikiškos Lietuvos naudai darbuojasi, dažnai kovoja už sausą duonos plutą. Katalikiškos akcijos fondas ir yra reikalingas, kad būtų galima ir juos pačius paremti bei jų darbus atspausdinti.

Mes duosime smulkią apyskaitą katalikiškos akcijos fondo ir pajamų ir išlaidų. Likime patys, verbuokime ir kitus to fondo nariais, rėmėjais, fundatoriais bei mecenatais.

**Stasys Pieža, pirmininkas
Kun. dr. Ant. Juška, sekr.**

Su Mūsų Bendradarbiais

Kiekvienas žmogus turi tam tikrų pareigų, kurias jisai privalo atlikti. Vienių pareigos yra visuomeninio pobūdžio, kitų privatinio pobūdžio.

Jei kas neatlieka privatinų pareigų, tas kenkia tiktai sau arba savo šeimynai, bet kas neatlieka visuomeninių pareigų, tas nusižengia prieš visą visuomenę ir jo neatliktų pareigų kenksmingumas atsiliepia ant visos visuomenės.

Viena, gal būt, iš svarbiausių visuomeninių pareigų, tai jaunuomenės auklėjimas. Nuo jaunuomenės auklėjimo nėra liuosas nei vienas žmogus. Vieni atlieka patį auklėjimo darbą, kiti gi turi užlaikyti, kaip pačius jaunuolius, taip jų auklėtojus. Patį svarbiausią jaunuomenės auklėjimo darbą atlieka tėvai, bet tėvai ir prie geriausių norų viso auklėjimo darbo atlikti negali, nes jaunuolis ne vien reikalinga auklėti, bet auklėjant reikalinga kartu ir lavinti — mokyti, o tai gali atlikti tiktai mokykla.

* * *

Tėvai Marijonai yra įsteigę Amerikos lietuvių bernaičių akademiją Marianapolis, Thompson, Conn., kur mūsų čia augantieji bernaičiai turėtų progos tinkamose aplinkybėse mokytis, lavintis ne vien JAV mokyklose mokinamų mokslų, bet ir lietuvių kalbos, istorijos, geografijos ir taip toliau.

Mokslo metas neužilgo prasidės. Tad kviečiame visus Amerikos lietuvių tėvus siųsti savo vaikus į Tėvų Marijonų vedamąją mokyklą Marianapolis, Thompson, Conn. Dėl tolymesnių informacijų kreipkitės sekančiu antrašu:

Registra, Marianapolis Prep,
Thompson, Conn.

* * *

Kun. Edv. E. Aksomaitis, MIC, augštasias studijas baigė Notre Dame universitete, rugpjūčio 4 d. gavęs Master of Arts laipsnį iš anglų kalbos. Kun. Aksomaitis detroitietis, mokytojauja Marianapolio kolegijoje. Jis tenai numato įrengti astronomijos observatoriją.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžinas Narys

A. † A.

JONAS BACEVIČIUS

A. a. Jonas pasimirė Viešpatyje gegužės 10 d., 1953 m. Palaidotas Mt. Carmel kapinėse Melrose Park, Ill. Gyveno Rt. 3, New Virginia, Iowa.

Tėvai Marijonai už a. a. Jono sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžinas Narys

A. † A.

PRANAS KAZLAUSKAS

A. a. Pranas pasimirė Viešpatyje birželio 29 d., 1953 m. Palaidotas katalikiškose kapinėse Philadelphia, Pa. Gyveno 164 W. Norris St., Philadelphia, Pa.

Tėvai Marijonai už a. a. Prano sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ANTANAS JUŠKA

A. a. Antanas pasimirė Viešpatyje balandžio 10 d., 1949 m. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 4525 South Paulina St., Chicago, Ill. Į Garbės narių eilės įrašė jo žmona Marijona kuri irgi yra Garbės narė.

Tėvai Marijonai už a. a. Antano sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

TVANAS

(Minint arkiv. J. Skvirecko 80 metų
gimtadienį)

(Pradžia 32-trame numeryje)

Archeologiniai radiniai

Prieš šimtą metų Londone, Hyde Parke, buvo Didžioji Paroda. Europos mokslininkai nustebo, pamatę toje parodoje du didelius originalius kambarius ir senovės Sirijos rūmų atstatytą priesakį iš Sirijoje surastos medžiagos. Ten stovėjo dideli sparnuoti žmogaus galva liūtai ir liūtų medžiotojas Gilgamesh, šalies valdovas. Visa tai buvo rasta senieniai, Mesopotamijoje.

Austen Henry Layard peržingsniauvo Mažąją Aziją, Persijos įlanką ir jo dėmesin įstrigo tarp Tigro ir Eufrato upių milžiniškas piliakalnis. Žmonės vadino tą piliakalnį Nimrud. Atsiminę iš šv. Rašto, kad "Kušui gimė Nemrodas; tasai ėmė būti galingas ant žemės. Jis buvo smarkus medinčius Dievo akyse. Iš to radosi patarlė: Smarkus medinčius Dievo akyse, kaip Nemrodas. Jo karalystės pradžia buvo Babylonas, Arakas, Akkadas ir Kalannė Senaaro žemėje. Iš to krašto jis išėjo į Asurą ir pastatė Ninivą, ir Miesto gatves, ir Kale, taipogi Resena tarp Ninivos ir Kalės; tai yra didelis miestas" (Pradžios 10. 8-12), Layardas nutarė pabandyti laimės. 1845 m. lapkr. 8 d. pradėjo jis kasti Nimrudą (Nimrodą). Rado daugiau, negu tikėjosi. Tūkstančius metų pelenuos ir žemėse gulėję karališkų rūmų papuošalai, statulos, vaizdai atskleidė senų senovės žmogaus praeitį.

Tas pat A. H. Layard išvyko 1849 m. išbandyti savo laimės senovės Ninive vietovėn, Kuyunjik piliakalnį kasti, nepaisydamas to, kad prieš jį vienerius metus dirbęs ten P. E. Botta, nieko gero nebuvo suradęs. Layardas iškasė piliakalnyje 20 pėdų šulinį ir atsimušė į plytų eilę. Iš čia jis padarė olas — tunelius į įvairias puses ir greit surado didelę sa-

lę su sparnuotais jaučiais. Mėnesį dirbęs, jis surado devynis karališkų rūmų kambarius. Tai buvo Sennacheribo (704-681 pr. Kr.) gyvenamieji rūmai. Saulės švieson pasirodė kitos stikluotos plytos, mozaika, dantaraščio įrašais išmargintos molinės plytelės, gausūs skulptūros dirbiniai.

Niniva buvo Asirijos sostinė 90 metų. Medų karalius Cyaxares su talkininkais persais ir babiloniečiais paėmė Ninivą 612 m. pr. Kr., sugriovė ją ir sudegino. Smėlis užpūstė likučius, storu sluoksniu pridengdamas Minivos praeitį. Tik po 2500 metų mokslininkai surado ją, atkasė ir iš surastų užrašų sužinojo miesto praeitį, gyvenimą.

Sennacheribas buvęs žiaurus valdovas. Atsižadėjęs savo tėvo Sargono, ėmęs skelbti, kad jo tėvai buvę priešvaininiai didvyriai: karaliai Adapa ir Gilgamesh. Po daugelio karų ir kovų, Sennacheribas panorėjęs padaryti Asirijos valdovu jauniausiąjį sūnų Ēsarhaddoią. Sukvietė vyresnius sūnūs, Asirijos kilminguosius ir valdininkus, pasakė jiems savo valią, o jie, žiauriam valdovui pritardami, šaukė "taip", bet 681 m., bebūnant jam šventovėje, vyresnieji jo sūnūs jį užpuolė ir užmušė.

A. H. Layardas atkasė tą karaliaus praeitį, suradęs Assurbanipalo (668-626) knygyną, — dviejuose kambariuose gražiomis eilėmis sukrautas apie 30,000 dantaraščio rašmenimis išmargintų molio plytelių. Tai buvo pats didžiausias Layardo radinys. Išėjus jam į diplomatus, Britų Muziejus paskyrė jo darbą tęsti chaldejietį H. Rassam'ą.

Ninivoje rastuosius raštus ėmėsi skaityti Jurgis Smith, londonietis, 1872 m. Reikėjo iššifruoti dantaraštį. Po ilgų pastangų pavyko susidaryti "raktas". Pavyko jam perskaityti legendą apie didelį stipruolį, kurs dabar vadinamas Gilgamesh. Pas Gilgameshą buvo pasiūstas

miškinis žmogus, Engidu, kad jį nugalėtų, bet juodu pasadarė draugai ir kartu veikdami, nužudė kedrų miško valdovą, pabaisą Khumbabą. Kai deivė Irnina (Ishtara) pasiūlė Gilgameshui savo meilę, jis jai priminė žiaurų likimą tų, kurie su ją buvo susidėję. Draugui Engidui mirus nuo baisios nežinomos ligos, Gilgamesh panorą įsigyti nemarumą. Išėjo jis jieškoti praistorinio žmogaus, Uta-napishtim. Iš jo jis nori patirti, kaip pasiekus nemarumą, nes Uta-napishtim su savo šeimyna, kai dangus užsirūstino ir blogus žmones nubaudė siaubingu tvanu, pats vienas išsigelbėjo ir pasidaręs nemirtingas. Keliavo Gilgamesh per kalnus ir miškus, susidurdamas su liūtais. Prie kalno Mashu žalčiažmogiai saugojo įėjimą. Vienas jų pasakė, kaip galys pereiti Mashu sritį. Ėjo, surado stebėtiną sodą pajūryje. Jūrų deivė, Sabitu, užtrenkė savo vartus, bet sužinojusi ko Gilgamesh jieško, padėjo jam persiurti per "mirties vandenis" ir jis galop surado Uta-napishtim.

Vienuoliktoje šio epo plytelėje, Uta-napishtim pasakoja Gilgameshui apie buvusį tvaną. Drauginga deivė, Ea, sapne nurodžiusi Uta-napishtimui kad dievai nubaus visus žmones; užtat jis nutaręs pasidirdinti sau gyvenamą dėžę, arką.

Tvano pasaka

Kai aš sukroviau laivan viso gyvenimo pjūtį,
 Aš įžengiau laivan; visa mano šeima ir visi giminės,
 laukų gyvuliai, laukų galvijai, sparnuočiai, visus juos suleidau.
 Įėjau laivan ir uždariau duris...
 Kai jaunoji aušra sužērėjo,
 iš dangaus gelmių pakilo juodas nebesys.
 Kas švietė, pasidarė tamsu,
 Brolis daugiau nebematė savo brolio,
 Sparnuočiai negalėjo atskirti vienas kito,
 Dievai išsigando tvano.
 Jie pabėgo, įkopė į Anu dangų,
 Dievai sukniubo pas sieną kaip šunės, atsigulė...
 šešias dienas ir naktis
 Vėjas ir tvanas kilo, vėtra pavergė žemę.

Kai išaušo septintoji diena, vėtra nurimo, tvanas,
 kurs kariavo it armija,
 Jūra nutilo, blogas vėjas paliovė pūtes, tvanas pasiliovė.

Pažvelgiau į jūrą, jos balsas tylus, ir visi žmonės panardyti purve!
 Augštai kaip kreigai pasiekė bala!...
 Žvelgiau į pasaulį, į jūros horizontą; už dvylikos mierų iškilo sala.
 Laivas sustojo prie kalno Nitsir, kalnas Nitsir sulaikė laivą ir neleido pasvirti...

Kai atėjo septintoji diena, pasiunčiau balandį, išleidau jį; Išlėkė balandis ir sugrįžo atgal, nes nebuvo vietos; jis sugrįžo atgal. Aš pasiunčiau kregždę; aš išleidau ją. Išlėkė kregždė ir sugrįžo atgal, nes nebuvo vietos; ji sugrįžo atgal. Aš pasiunčiau varną; aš paleidau ją. Išlėkė varna, ir paliko nusiūgstant vandenims; ji lesė, maudėsi varna, ji negrįžo atgal.

(Paimta iš Gods, Graves and Scholars by C. W. Ceram, London, 1952, p. 268-269).

Šio epo 12-ji plytelė pasakoja, kaip Gilgameshui pasirodė Enkidu dvasia, šešėlis, ir sužinojo iš jos, kaip blogą likimą turi kentėti mirusieji. Epo rašytojas pataria rūpintis mirusiais, nes tik šiuo būdu galima jų buitį palengvinti mirusiųjų vietovėje, Aralu.

Visas opas yra surašytas į dvylika plytelių, turi apie 3,000 rašto linijų ir sudėtas iš keletos pasakų, darant didvyriu tą patį Gilgameshą. Jo vadas yra įrašytas ideograma, pirmiau buvo skaitomas Izdubar, bet naujai surastojo T. G. Pinches plytelėje suprasta, kad tai lygu Gilgamesh. (Jastrow, Religion of Babylonia and Assyria, p. 468).

Nors epo plytelės buvo sukrautos Assurbanipalo knygyne apie 620 m. pr. Kr., bet keletas epo nuotrupų yra surasta daug senesne babilonijos rašymo forma. Tai nukelia epo pradžią į 2,000 metus pirm Kristaus. Tai yra, be abejo, pats seniausias tvano pasakojimas. Kai kurie įvykiai pasikartoja, k. a. balandžio ir varnos nuotykis. Mozės atpasakotas

Klausimai ir atsakymai

Kaip reikia suprasti Evangelijos pasakymą: melskite Dievą, kad nebūtų jūsų bėgimas žiemą ar subatoj?

A. V., Chicago, Ill.

Tie žodžiai yra šv. Mato Evangelijoje 24, 20. Tame perskyrime Kristus kalba apie Jeruzalės sugriovimą ir pasaulio pabaigą. Kai Romiečiai ėmė griauti Jeruzalę, buvo žydams didis vargas; kas begalėjo, tas bėgo iš savo tėvynės. Tad įsivaizduok sau, ar šitokis bėgimas yra lengvas žiemą? O žinome dar, kad žydams įstatai draudė keliauti ilgą kelionę subatoj. Tad Kristus, pranašaudamas apie tą būsimąjį Jeruzalės sugriovimą, ir patarė žydams melsti Dievą, kad jiems netektų bėgti žiemą ar subatoje.

Šv. Mato Evangelijoje yra parašyta apie Kristaus mirtį: "Nuo šeštos val. pasidarė tamsu visoje žemėje iki devintai val. ir t. t.". Šv. Morkaus Evangelijoje yra parašyta: "Buvo trečia val., kuomet jie prikaldė jį ant kryžiaus ir t. t." Kaip tad, reikia tikėti, kurioje valandoje Kristus tikrai buvo prikaltas prie kryžiaus.

J. S., Chicago, Ill.

Seniau, laikas buvo skaitomas kitaip negu dabar. Nebuvo nė laikrodžių rodyti teisingai laiką. Patogumo dėlei, kartais padalindavo 12 dienos valandų į keturias dalis, kurias vadindavo "pirma, trečia, šešta, devinta valanda". Taigi, kas atsitikdavo gale antrosios dalies, vis buvo sakoma atsitiko trečioj valandoj, nors būtų galima pasakyti, jog atsitiko jau šeštoj valandoj, kadangi, tais laikais nebuvo tobulų laikrodžių kaip

tvanas yra daug pilnesnis. Mūsų laikų archeologiniai radiniai, kurie siekia net iki 2,000 metų pirm Kristaus, rodo, kad šv. Raštas sutinka su seniausiomis tautų žiniomis apie ištikusią žmones tvano nelaimę.

(Bus daugiau)

dabar, tad nebuvo lengva griežtai nurodyti, kada baigėsi ta "trečioji" valanda ir prasidėjo "šeštoji". Iš to tenka padaryti išvada, kad Kristus liko prikryžiuotas tarp trečios ir šeštos valandos.

Labai norėčia žinot, kodėl per šv. Mišias, kai kunigas skaito šv. Evangeliją, visi žmonės stoja ir pirštu daro kryžiaus ženklą ant kaktos, lūpų ir krūtinės.

P. A., Scranton, Pa.

Per Evangeliją reikia stotis; tokia yra apeiga. Tas stojimas reiškia, kad esame pasiryžę, kaip apaštalai, eiti ir skelbti Kristaus mokslą ir patys vykinti tą mokslą savo gyvenime. Darant tris kryžius reikia sakyti: "Garbė Tau, Viešpatie". Kryžius ant kaktos reiškia, kad mes norime tikėti taip kaip Evangelija moko; kryžius ant lūpų — kad mūsų žodžiai visuomet sutiktų su Evangelijos mokslu; kryžius ant krūtinės — kad trokštame mylėti tą mokslą ir gyventi su lig jo.

Ar Dievas pats įsteigė žydų tikėjimą?

B. J., Phila., Pa.

Žydų tikėjimą įsteigė pats Dievas, tik ne dabartinį, o buvusį prieš Kristaus atėjimą. Tame žydų tikėjime buvo ir tikėjimas į tikrąjį Išganytoją; o dabar tikrąjį Išganytoją žydai yra atmetę, tad ir jų tikėjimas nėra tikras.

Ar sunki nuodėmė neišpildyti per išpažintį užduotos atgailos?

S. S., Peoria, Ill.

Atgailos išpildymas yra labai svarbi Atgailos Sakramento dalis. Todėl jeigu kas tyčia stengtųsi pamiršti užduotąją atgailą ir paskui jos — neatliktų, be abejo, nusidėtų. Bet jeigu šiaip jau kartais žmogui atsitinka ir visai be blogos valios pamiršti atgailą, tada nė didelės nuodėmės nėra. Bet jau ir tada gerai priminti per ateinančią išpažintį, kad pereinot atgailos neatlikai. Visai kas kita yra, jeigu per išpažintį būtų buvusi uždėta pareiga atsilyginti už bet kurią nors nuoskraudą artimui arba vargšams. Tada jau tokio pasiteisinimo būti negali.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Bažnyčia parduotuvėje.** Japonijos sostinėje Mitsukoshi departamentinė parduotuvė pavadė savo septintą augštą katalikams, kur šie galėjo įsirengti sau šv. Pranciškaus bažnyčią. Nuomojant tas patalpas Tokio miesto centre reikėtų mokėti daug tūkstančių.

• **Buvęs rabinas — katalikų universitete.** Buvęs Romos didysis rabinas prof. Eugenijus Zolli netoli Chicagos esančiame Notre Dame universitete vasaros semestre dėsto krikščioniškosios liturgikos kursą. Jis yra tarptautinio masto autoritetas apie semitinę filologiją. Paveiktas popiežiaus Pijaus XII parodyto prielankumo persekiojamiems žydams, po ilgų svarstymų, jis atsivertė į katalikybę. Tapo pakviestas dėstyti Pontifikaliniame Bibliiniame institute. Apie jo atsivertimą yra aprašyta kun. dr. J. Prunskio knygoje "Prie vilties kryžiaus".

• **Vienuolės - aktorės.** Notre Dame universitetinio teatro direktoriaus pavaduotojas M. Casey parašė dramą iš seserų vienuolių gyvenimo. Veikalas pavadintas "A Soul in Fine Array". Jis vaizduoja vienuolę, susirgusią nepagydoma liga. Šį veikalą suvaidino vienuolės, bestudijuojančios dramos skyriuje. Žiūrovėmis buvo kitos vienuolės seserys.

• **Rožančius Korėjoje.** Amerikiečių spauda skelbia, kad šimtai JAV karių fronto linijose draugėje kasdien kalba rožančių.

• **Naujas stebuklas.** "L'Osservatore della Domenica" šiomis dienomis paskelbė stebuklą, neseniai įvykusį netoli Treviso esančiame Aplanckymo seserų vienuolyne, kur yra saugojama šv. Pranciškaus Saleziečio širdis. Prieš tris šimtus su viršum metų mirusio šventojo širdies relikvija pastaruoju laiku pasirodė kraujuojanti šviežiu krauju. Stebuklas visur padarė didelį gilų įspūdį.

• **Katalikų laimėjimai Švedijoje.** "Atėjo laikas atstatyti ir katalikų Bažnyčią Švedijoje, kuri tiek daug gero yra padariusi švedų tautai". Taip kalbėjo

Švedijos apaštališkasis vikaras Mueller šv. Mykolo bažnyčioje Muenchene. "Gražinus katalikų Bažnyčiai teises, katalikai laimėjo labai daug simpatijų šiame krašte. Šiandien daugelis švedų, net nekatalikų, su didelia pagarba kalba apie popiežius, ypač apie dabartinį šv. Tėvą Pijų XII".

• **Sieks taikos.** Prancūzijos kardinolai — Tisserant, Feltin ir Lienart — dalyvaudami Liurdo Dievo Motinos šventovėje įvykusiame tarptautiniame karo veteranų kongrese, pasiuntė Koelno kardinolui Frings laišką, prašydami pranešti Vokietijos karo veteranams, kad jų broliai prancūzai Dievui ir švč. Paneli Marijai iškilmingai pasižadėjo siekti taikos ir žmonių tarpusavio sugyvenimo. Kardinolas Frings į laišką atsakė, prašydamas Dievą, kad Kristaus taika įsiviešpatautų viso pasaulio žmonių širdyse.

• **Tebelaiko kalėjime.** Dievo Vardo vienuolijos kunigas, Harold Rigney, chicagietis, yra vienas iš dešimties užsienio katalikų misionieriu, kurie dar tebelaikomi raudonųjų kalėjimuose Kinijoje.

• **Matematikos magistrė.** Pirmoji Chicagos moteris, kuriai pavyko gauti matematikos magistrės laipsnį Notre Dame universitete yra Catherine Feeley, 22 m. amžiaus. Jos motina yra miesto policininkė. Ji lankė vasaros kursą ir buvo vienintelė iš mergaičių, kuri gavo tokį laipsnį mokyklos baigimo iškilmėse rugpjūčio 4 d.

• **Nuostabus išgijimas.** Yvone Desmarais nuo 1948 metų sirgo sunkia artritis ir reumatizmo forma. Pakartotinai gydant lignoninėje nesusilaukta jokio palengvėjimo. Tada ji iš savo namų, esančių Springfielde, Mass., nuvyko į šv. Onos de Beaupre šventovę Kanadoje ir čia nuostabiu būdu išgijo. Dr. W. Chapin, sekęs jos ligą per keletą metų ir konstatavęs jos staigų išgijimą, raštu išdavė liudymą, kad jos išgijimas gamtiniu būdu neišaiškinamas.

Žinios iš Lietuvosiškojo pasaulio

• **Vienuolės paminėjo sidabrinį jubilėju.** Liepos 26 d., šv. Pranciškaus seserys, Pittsburgh, Pa., iškilmingai paminėjo 25 metų vienuolinio gyvenimo sukaktį. Sidabrinės sukakties celebrantės buvo: sesuo M. Bernedetta Astrauskas, kilusi iš šv. Vincento parap., Pittsburgh, Pa.; sesuo Anna Marie Jaškūnas, iš šv. Kazimiero parapijos, Pittsburgh, Pa.; sesuo m. Karolina Steliauskas, iš šv. Kazimiero parapijos, Pittsburgh, Pa.; sesuo M. Liguoria Vitkauskas, iš šv. Petro ir Povilo parapijos, Tamaqua, Pa.; sesuo M. Veronika Šeštokas, iš šv. Jurgio parapijos, Detroit, Mich.; ir sesuo M. Leona Bačkauskas, kilusi iš Hazelton, Pa.

• **Kersteno rezoliucijos komisija jau sudaryta.** Atstovų Rūmų pirmininkas Joseph Martin jau paskyrė komitetą, kuris vykdys liepos 27 d. Kongreso priimtą H. R. 346 rezoliuciją, t. y. tyrinės Lietuvos 1940 metų "rinkimus", okupacijos ir visas jos pavergimo aplinkybes ir tautos naikinimą. Komiteto pirmininku paskirtas rezoliucijos autorius kongresmanas Charles J. Kersten, jo nariais šie kongresmanai: Fred E. Busbey iš Chicagos; Alvin M. Bentley iš Michigan; Edward J. Bonnin iš Hazelton, Pa.; Ray Madden iš Indiana (buvęs Katyno skerdynių tyrinėjimo komiteto pirmininkas); Thomas J. Dodd iš Connecticut (buvęs Nurnbergo tarptautinės karo nusikaltimų bylos prokuroras) ir Thadeus Machrowicz iš Detroito (buvęs Katyno tyrinėjimo komiteto narys). Pirmieji keturi yra respublikonai, o kiti trys demokratai. Manoma, kad tyrinėjimas prasidės rudenį. Komiteto pirmininkas Kersten dar šį mėnesį išvyksta į Europą patirti, kiek ten bus galima rasti tyrinėjimui medžiagos ir gyvų liudininkų.

• **Naujų lietuvių galime atitraukti.** JAV Kongresas tik ką priėmė naują bilį, pavadintą "Refugee and Relief Act of 1953". Pagal jį JAV įsileis iš Europos 214,000 asmenų per 3 metus ir 5 mėn. ligi 1956 m. gruodžio 31 d.

Štai yra svarbiausi to įstatymo punktai, liečią lietuvius pabėgėlius iš

Lietuvos, Klaipėdos krašto ir Mažosios Lietuvos.

Sec. II B. Bus išduota vizų 35,000 pabėgėlių nuo komunizmo iš Rytų Europos ir dabar gyvenantiems Vokietijoje, Austrijoje ir Berlyne (Vakarų Zonoje).

Sec. IV. A3. Išduoti vizas 10,000 asmenims — pabėgėliams, gyvenantiems NATO Valstybėse — Europoje ir Švedijoje. Anglijoje gyvenantieji šiuo įstatymu negalės pasinaudoti.

Sec. II. C. Išduoti vizas 55,000 vokiečiams, išvytiems iš Rytų Europos ir dabar gyvenantiems Vokietijoje.

Sec. VII. A. Kiekvienas pabėgėlis, norįs gauti vizą JAV privalo turėti buto ir darbo garantiją, kuri turi būti JAV piliečių išduota. Garantijoje turi būti nurodyta: a) buto ir darbo vietų adresai, b) koks bus darbas ir kiek gaus atlyginimo.

Pervežimą per jūrą apmokės Tarptautinis Emigracijos Fondas ir JAV valdžios laivai pagelbės. Kelionės išlaidas nuo uosto iki apsigyvenimo vietos apmokės paskolos formoje šalpų organizacijos, o jos tam reikalui gaus paskolą iš JAV išdo iki 5 mil. dol.

Šio emigracijos įstatymo vykdymas yra pavestas Department of State, Security and Consulate Affairs. Jį vykdys JAV konsulatui Europoje.

Visi, kurie turite savo gimines arba pažįstamus ir kurie galite likusiems lietuviams tremtyje pagelbėti atvykti į JAV, siųskite į BALF buto ir darbo garantijas.

• **Šv. Kazimiero parapija** Philadelphijoje išleido savo metinį leidinį su veiklos apžvalga. Patiekta tos parapijos ribose gyvenančių lietuvių adresų, o knygos pradžioje pluoštelis žinių iš tos parapijos praeities.

• **Lietuviškasis kryžius**, stovįs Elizabeth tarp šv. Petro ir Povilo bažnyčios ir klebonijos, naujai atvykusio klebono kun. M. Kemėžio rūpesčiu gražiai iliuminuotas. Nakties metu nevienas svetimtautis sustoja tuo lietuvių meno kūriniumi pasigrožėti.

Marianapolio Akademija

BERNIUKAMS

Thompson, Conn.

Vedama Tėvų Marijonų lietuviškoje aplinkumoje.

Priimami baigę pradinės mokyklas.

Mokykla yra valdžios pripažinta. Baigę šią mokyklą su gerais ,
pažymiais, gali įstoti į bet kurią kolegiją.

Randasi gražioje vietoje. Įvairių rūšių sportas.

Kreipkitės į raštvedį:

Registrar

Marianapolis Preparatory School

Thompson, Conn.